

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Avla ... Thesavrorvm Dei In Passione D. N. Iesv Christi
Effusorum ad Resvrrectionem Mvltorum**

Eyschen, Georg von

Coloniæ, 1656

§. 81. Et cum processisset paululum procidit. v. 35.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45533

in eos transtulit? Nescio quid dicam, nisi, ipsi sibi onus erant, quod iam Domino portabat, optabatq; ne se amplius grauent. est enim onus dupliciter grauens, quando & grauat pondere, & molestat inquietudine. credam igitur hoc Dominum commendasse, vt sustinerent se, nec afflicti onus auerent noua accessione. sed & magnum video discrimen inter adhortationem Domini ad minorem clerum & plebem, atque ad Prælatos, illis dicit: sedete hic donec orem: his autem sustinete & vigilate.

O Anima mea quoties audis tibi acclamantem pium Iesum, de te & salute tua sollicitum, sede, *sustine, & vigila*, sede contenta tuo munere & vocatione; sustine tentationes varias à te ipso, à carne, mundo, diabolo, inimicis, foris & intus, & amicis quos putas secundum hominem (inimici enim sunt hominis domestici eius) & vigila ne cum te laetauerint peccatores, consentias; sed vigila tibi & accurre ad Deum tuum, vnicum asylum victoriae, & dic Iesu Christe Domine Deus noster, hostis irruit, qui nisi tu subuenias, facile nos & actu suo fallat, & viribus prosternet & saeuitia delinabit: sed si tu vel procul appareas, qui illum fregisti solo aspectu tuo, perterritum fugabis dignare nos in tutelam tuam recipere, infantes, inuidentes, imbecilles, imperitos ne nos tam truculenta bestia & immanis fera decerpatur.

§. 81. *Et cum processisset paululum procidit. v. 35.*

Solent qui pauore aliquo aguntur ad notos se recipere, ab illis agere se parari, tenaciter eis adhærere: At Christus qui humanam infirmitatem & pauorem mortis vltro assumpsit & sustinere voluit, non affigit se carissimorum suorum lateri, sed ab eis recessit, quantum est iactus lapidis, vultus docet euangelista, erat tamen hoc Christi constantiae & generositati paululum, nisi irruens in eum angor, sponte relaxatus & sauire permissus, Dominum prostrauisset.

Ecce anima, detracta est in terram gloria Dei, splendor paternae gloriae, & qui portat omnia verbo virtutis suae. certe grauis res est peccatum, quod tantam potest deicere fortitudinem in terram. Quid igitur facies? amabit adhuc iniquitatem? diliges imprudentiam? vis adhuc operam dare voluptati illicitae? vis vecorditer, quae non sunt timenda, timere? Absit Domine, Absit, vt addam onus oneri tuo, Maledictum peccatum, & voluntas prociua ad malum hoc, quod Dominum in terram deiecit.

§. 82. *Procidit super terram. v. 35.*

Non ei satis est genua in terram orando flectere: sed etiam diuinam voluit faciem in terram prosternere profundissima humiliatione, quasi oblitus